

สูตรลับ สร้างสวนในฝัน

ลิขสิทธิ์

ความในใจจากผู้เขียน

สวัสดีครับผู้อ่านที่รักทุกท่าน ผมสลิศครับ

ทุกครั้งที่ได้จับปากกาหรือจordanนิ้วลงบนแป้นพิมพ์ ผมรู้สึกเสมอว่ากำลังสานต่อบทสนทนาที่แสนพิเศษกับทุกท่าน การเขียนสำหรับผมคือวิธีการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก และเรื่องราวจากใจจริง เป็นช่องทางในการเชื่อมโยงและแบ่งปันสิ่งที่ผมค้นพบและรู้สึก

ผมมีความปรารถนาอยู่สองประการใหญ่ๆ ในการเขียน หนึ่งคือการนำพาทุกท่านไปสำรวจโลกอันกว้างใหญ่และน่าค้นหา จุดประกายความสงสัยใคร่รู้เกี่ยวกับสิ่งต่างๆ รอบตัว ไม่ว่าจะเป็นความลึกซึ้งซับซ้อนของธรรมชาติ หรือความน่าทึ่งขององค์ความรู้ต่างๆ ผมเชื่อว่าการเรียนรู้และการเปิดโลกทัศน์เป็นความสุขอย่างหนึ่ง อีกประการคือการได้สัมผัสกับความรู้สึกอันหลากหลายของความเป็นมนุษย์ ผมอยากสร้างสรรค์เรื่องราวที่สามารถเป็นเพื่อนปลอบประโลมในยามอ่อนล้า เป็นกระจกสะท้อนความรู้สึกภายใน หรือมอบความอบอุ่นและความหวังเล็กๆ น้อยๆ ให้กับหัวใจ

แต่ละเรื่องราวที่ผมเขียนขึ้นจึงเป็นเหมือนการเดินทางส่วนตัวที่ผมอยากชวนทุกคนร่วมทางไปด้วย มันคือการกลั่นกรองประสบการณ์ ความคิด และจินตนาการออกมาเป็นตัวอักษรด้วยความตั้งใจจริง ผมรู้สึกว่าการเขียนจะสมบูรณ์ได้ก็ต่อเมื่อมันได้เข้าไปอยู่ในใจของผู้อ่าน ได้กระตุ้นความคิด หรือสัมผัสความรู้สึกไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง

ผมขอขอบคุณจากใจจริงสำหรับการติดตามและทุกการเปิดรับ ทุกครั้งที่ทราบว่าเรื่องราวของผมได้เป็นส่วนหนึ่งในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งของชีวิตใครสักคน นั่นคือกำลังใจที่ยิ่งใหญ่ที่สุดสำหรับคนเขียนอย่างผม และเป็นพลังให้ผมยังคงอยากสร้างสรรค์ผลงานต่อไป

หวังว่าเราจะได้พบกันผ่านตัวอักษรในเรื่องราวต่อไปนะครับ

ด้วยความรักและขอบคุณ

สลิศ

สารบัญ

บทนำ สูตรลับสร้างสวนในฝัน	3
บทที่ 1 การกำหนดวิสัยทัศน์แห่งสวน	4
บทที่ 2 การวิเคราะห์พื้นที่อย่างละเอียด	6
บทที่ 3 ศิลปะแห่งการคัดสรรดิน	8
บทที่ 4 การบริหารจัดการน้ำอย่างยั่งยืน	10
บทที่ 5 การออกแบบเค้าโครงสวน	12
บทที่ 6 ปรัชญา วาปี-ชาปี ในงานสวน	14
บทที่ 7 เทคนิคการยืมทัศนียภาพ ชักเคย์	16
บทที่ 8 การเลือกสรรพรรณไม้คู่สวน	18
บทที่ 9 การจัดวางหิน อิชิภูมิ	20
บทที่ 10 การสร้างเส้นทางแห่งการสำรวจ	22
บทที่ 11 องค์ประกอบของน้ำในสวน	24
บทที่ 12 แสงไฟยามค่ำคืน	26
บทที่ 13 การสร้างรั้วและฉากกั้นธรรมชาติ	28
บทที่ 14 สวนกระถาง คอนเทนเนอร์การ์เด็น	30
บทที่ 15 ไม้ตัด นิวกิ	32
บทที่ 16 การปลูกมอส มอสการ์เด็น	34
บทที่ 17 บอนไซ ศิลปะแห่งการย่อส่วน	36
บทที่ 18 โคเคดามะ มอสบอล	38
บทที่ 19 สวนชา ชาโนยามะ	40
บทที่ 20 สวนไผ่และคุณประโยชน์	42
บทที่ 21 การเตรียมดินก่อนลงมือปลูก	44
บทที่ 22 เทคนิคการปลูกพืชที่ถูกต้อง	46

บทที่ 23 การดูแลรักษาประจำวัน	48
บทที่ 24 การตัดแต่งและบำรุงพืชพรรณ	50
บทที่ 25 การป้องกันและกำจัดศัตรูพืช	52
บทที่ 26 ปุ๋ยอินทรีย์และการให้อาหารพืช	55
บทที่ 27 เครื่องมือและอุปกรณ์สวน	57
บทที่ 28 สวนในแต่ละฤดูกาล	59
บทที่ 29 การสร้างสวนแห่งสมาธิ	61
บทที่ 30 การรักษาสวนให้ยั่งยืนและงดงาม	64

บทนำ สูตรลับสร้างสวนในฝัน

การสร้างสรรค์พื้นที่สีเขียวส่วนตัว คือการผสมผสานศาสตร์และศิลป์เข้าด้วยกัน โดยมีรากฐานจากปรัชญาความงามและเทคนิคปฏิบัติที่สั่งสมมาอย่างยาวนาน แนวทางจากญี่ปุ่นนำเสนอหลักการที่ลึกซึ้ง มากกว่าแค่การจัดวางองค์ประกอบให้สวยงาม แต่เป็นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ ธรรมชาติ และพื้นที่ว่าง

จุดเริ่มต้นของการสร้างสวนไม่ได้อยู่ที่การขุดดินหรือเลือกซื้อต้นไม้ แต่เริ่มจากการตกผลึกทางความคิด การกำหนดเป้าหมายและฟังก์ชันการใช้งานของพื้นที่ให้ชัดเจน แนวคิดที่แข็งแกร่งจะทำหน้าที่เป็นแกนหลักในการตัดสินใจทุกขั้นตอน ตั้งแต่การวางโครงสร้างไปจนถึงการเลือกพรรณไม้ชนิดสุดท้าย การสร้างสวนจึงเป็นการเดินทางที่เริ่มต้นจากภายในสู่ภายนอก

หลักการสำคัญคือการทำความเข้าใจธรรมชาติอย่างถ่องแท้ การสังเกตการณ์ปฏิสัมพันธ์ระหว่างดิน น้ำ แสง และลม นำไปสู่การสร้างระบบนิเวศขนาดเล็กที่สมดุลและยั่งยืน ทุกองค์ประกอบถูกคัดเลือกและจัดวางอย่างมีเหตุผล เพื่อสร้างสภาวะที่เกื้อกูลต่อการเจริญเติบโต ไม่ใช่การฝืนหรือควบคุมธรรมชาติ แต่เป็นการทำงานร่วมกันอย่างกลมกลืน

ปรัชญาที่กล่าวถึงไม่ได้เป็นเพียงแนวคิดนามธรรม แต่ถูกถ่ายทอดออกมาผ่านเทคนิคการปฏิบัติที่จับต้องได้ การเลือกใช้วัสดุจากธรรมชาติ การทำความเข้าใจคุณสมบัติของหินแต่ละก้อน การควบคุมทิศทางการไหลของน้ำ หรือแม้แต่การตัดแต่งกิ่งก้านอย่างประณีต ล้วนเป็นการแสดงออกถึงความเคารพต่อธรรมชาติและการมองเห็นความงามในรายละเอียดเล็กน้อย

การรังสรรค์สวนในฝันจึงเป็นกระบวนการที่ต้องใช้ทั้งความรู้และความอดทน เป็นการเรียนรู้ที่จะสังเกต วางแผน และลงมือปฏิบัติอย่างเป็นระบบ ผลลัพธ์ที่ได้ไม่ใช่เพียงพื้นที่ที่สวยงามทางสายตา แต่เป็นสภาพแวดล้อมที่สงบ สร้างแรงบันดาลใจ และสะท้อนความงามที่แท้จริงซึ่งเกิดจากความเข้าใจในแก่นแท้ของธรรมชาติ

บทที่ 1 การกำหนดวิสัยทัศน์แห่งสวน

จุดเริ่มต้นของการสร้างสรรค์สวนไม่ได้อยู่ที่การเลือกต้นไม้หรือการขุดดิน

แต่เริ่มต้นจากการสำรวจความปรารถนาภายใน

การสร้างวิสัยทัศน์คือขั้นตอนพื้นฐานที่สำคัญที่สุด

เป็นกระบวนการกำหนดเป้าหมายและเจตจำนงของพื้นที่ว่างให้กลายเป็นพื้นที่ที่มีความหมาย

วิสัยทัศน์ที่ชัดเจนทำหน้าที่เป็นแกนหลักในการตัดสินใจทุกขั้นตอนนับจากนี้

มันป้องกันการดำเนินงานที่ไร้ทิศทางและลดความผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต

การกำหนดวิสัยทัศน์คือการตอบคำถามพื้นฐานว่า **สวนนี้สร้างขึ้นเพื่ออะไร**

คำตอบอาจแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล

บางคนอาจต้องการพื้นที่แห่งความสงบเพื่อการทำสมาธิและการพักผ่อน

บางคนอาจต้องการพื้นที่สำหรับกิจกรรมสังสรรค์กับครอบครัวและเพื่อนฝูง

หรืออาจเป็นพื้นที่สำหรับการปลูกพืชสมุนไพรและผักสวนครัวเพื่อการบริโภค

การระบุวัตถุประสงค์หลักให้ชัดเจนตั้งแต่แรกจะช่วยกำหนดรูปแบบและการใช้งานของสวนได้อย่างแม่นยำ

ไลฟ์สไตล์ของผู้เป็นเจ้าของคือปัจจัยสำคัญถัดมา

ผู้ที่มีตารางเวลาที่ยุ่งวุ่นวายอาจต้องการสวนที่ต้องการการดูแลรักษาน้อย

ซึ่งจะนำไปสู่การเลือกใช้พืชพรรณที่ทนทานและวัสดุที่ไม่ต้องการการบำรุงรักษาบ่อยครั้ง

ในทางกลับกัน

ผู้ที่มีเวลาและมีความสุขกับการทำสวนอาจเลือกสร้างสรรค์สวนที่มีความซับซ้อนและต้องการการดูแลเอาใจใส่เป็นพิเศษ

การประเมินเวลาและทรัพยากรที่มีอยู่จริงเป็นส่วนหนึ่งของการสร้างวิสัยทัศน์ที่สมเหตุสมผล

ตัวตนและรสนิยมส่วนบุคคลควรสะท้อนออกมาในงานออกแบบ

สวนคือภาพสะท้อนของผู้อยู่อาศัย

ผู้ที่ชื่นชอบความเรียบง่ายอาจเลือกแนวทางของสวนหินแบบเซนที่เน้นความว่างและองค์ประกอบน้อยชิ้น

ผู้ที่รักธรรมชาติและป่าเขาอาจสร้างสวนที่เลียนแบบภูมิทัศน์ธรรมชาติ มีลำธารเล็กๆ และพืชพรรณที่ดูเป็นป่า

การเลือกโทนสี วัสดุ และรูปทรงขององค์ประกอบต่างๆ ล้วนเป็นวิธีการแสดงออกถึงตัวตน

ขั้นตอนนี้คือการแปลงความรู้สึกและความชอบส่วนตัวให้กลายเป็นแนวคิดการออกแบบที่จับต้องได้

การสร้างกรอบแนวคิดหรือ **มูด์บอร์ด** เป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพ

รวบรวมภาพถ่าย ภาพวาด หรือตัวอย่างวัสดุที่สร้างแรงบันดาลใจ

ภาพเหล่านี้อาจมาจากนิตยสาร หนังสือ หรือแหล่งข้อมูลออนไลน์
การจัดกลุ่มภาพเหล่านี้เข้าด้วยกันจะช่วยให้เห็นภาพรวมของสวนในฝันได้ชัดเจนขึ้น
มันช่วยสื่อสารแนวคิดกับนักออกแบบหรือผู้รับเหมาได้อย่างมีประสิทธิภาพ
และยังเป็นเครื่องเตือนใจถึงเป้าหมายดั้งเดิมตลอดกระบวนการทำงาน

การพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ภายในบ้านและสวนเป็นสิ่งที่ไม่ควรมองข้าม
สวนควรเป็นส่วนต่อขยายของพื้นที่ใช้สอยภายในบ้าน
มุมมองจากหน้าต่างหรือประตูควรได้รับการออกแบบอย่างตั้งใจ
การสร้างมุมมองที่สวยงามจากภายในสู่ภายนอกจะช่วยให้คุณรู้สึกกว้างขวางและเชื่อมโยงผู้อยู่อาศัยกับธรรมชาติ
การวางแผนทางเดินที่เชื่อมต่อระหว่างตัวบ้านและสวนอย่างราบรื่นก็เป็นส่วนหนึ่งของการสร้างประสบการณ์ที่สมบูรณ์

วิสัยทัศน์ของสวนยังต้องคำนึงถึงกาลเวลา
สวนไม่ใช่สิ่งที่สร้างเสร็จแล้วจะคงอยู่เช่นนั้นตลอดไป
ต้นไม้จะเจริญเติบโต ภูมิทัศน์จะเปลี่ยนแปลงไปตามฤดูกาล
การวางแผนระยะยาวจึงเป็นสิ่งจำเป็น
ต้องพิจารณาขนาดของต้นไม้เมื่อโตเต็มที่ การเปลี่ยนแปลงของแสงแดดในแต่ละช่วงของปี
และการปรับเปลี่ยนสวนในอนาคต

สวนที่ดี คือสวนที่เติบโตและงดงามขึ้นพร้อมกับกาลเวลา

สรุปแล้ว การกำหนดวิสัยทัศน์คือการสร้างพิมพ์เขียวทางความคิด
มันเป็นกระบวนการถ่วงน้ำหนักความต้องการ ไลฟ์สไตล์ และตัวตน
ให้กลายเป็นแนวทางที่ชัดเจนและปฏิบัติได้จริง
วิสัยทัศน์นี้จะเป็นรากฐานที่แข็งแกร่งซึ่งทำให้ทุกการตัดสินใจหลังจากนี้
ตั้งแต่การวิเคราะห์พื้นที่ไปจนถึงการเลือกพรรณไม้
เป็นไปอย่างสอดคล้องและมุ่งสู่เป้าหมายเดียวกัน
นั่นคือการสร้างสวนที่ตอบสนองความปรารถนาอย่างแท้จริง

บทที่ 2 การวิเคราะห์พื้นที่อย่างละเอียด

การสร้างสรรค์สวนเริ่มต้นไม่ใช่ด้วยพลั่วหรือต้นไม้ หากแต่เริ่มต้นด้วยการสังเกตการณ์อย่างเป็นระบบ การทำความเข้าใจพื้นที่ที่มีอยู่คือรากฐานสำคัญที่กำหนดความสำเร็จหรือความล้มเหลวของโครงการทั้งหมด

การวิเคราะห์พื้นที่อย่างละเอียด คือกระบวนการรวบรวมข้อมูลที่เป็นรูปธรรม

เพื่อใช้ในการตัดสินใจออกแบบอย่างมีเหตุผล

ขั้นตอนนี้ลดความเสี่ยงจากการคาดเดาและช่วยให้ทุกองค์ประกอบที่เลือกใช้สามารถทำงานร่วมกับสภาพแวดล้อมได้อย่างกลมกลืน

การสำรวจแสงแดดคือภารกิจแรกที่ต้องดำเนินการ แสงเป็นปัจจัยกำหนดชนิดของพืชพรรณที่จะเจริญงอกงาม

การบันทึกเส้นทางการเคลื่อนที่ของดวงอาทิตย์ตลอดทั้งวันเป็นสิ่งจำเป็น

เริ่มต้นจากการทำเครื่องหมายตำแหน่งที่แสงแดดส่องถึงในเวลาต่างๆ เช่น เก้าโมงเช้า เพียงวัน

และบ่ายสามโมงเย็น ทำแผนที่เงาที่ทอดจากอาคาร ต้นไม้ใหญ่ หรือรั้ว

ข้อมูลนี้จะเผยให้เห็นพื้นที่ที่ได้รับแสงแดดเต็มวัน พื้นที่ที่ได้รับแสงแดดครึ่งวัน และพื้นที่ร่มเงาตลอดวัน

การสังเกตการณ์นี้ควรทำซ้ำในฤดูกาลที่แตกต่างกัน เนื่องจากมุมของดวงอาทิตย์จะเปลี่ยนแปลงไป

ส่งผลให้รูปแบบของแสงและเงาในฤดูร้อนและฤดูหนาวแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง

ทิศทางลมเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีกฎมองข้าม

ลมที่พัดแรงต่อเนื่องสามารถทำลายพืชใบอบบางและทำให้ดินสูญเสียความชื้นอย่างรวดเร็ว ในทางกลับกัน

กระแสลมที่พัดเอื่อยๆ ช่วยระบายอากาศและลดความเสี่ยงของโรคเชื้อรา

การระบุทิศทางลมประจำถิ่นสามารถทำได้โดยการสังเกตการไหวของกิ่งไม้

หรือการติดตั้งอุปกรณ์วัดทิศทางลมชั่วคราว ควรบันทึกว่าโครงสร้างที่มีอยู่ เช่น ตัวบ้านหรือกำแพง

สร้างพื้นที่อับลมหรือก่อให้เกิดลมกระโชกแรงในบริเวณใดบ้าง ข้อมูลนี้จะชี้นำการเลือกพรรณไม้ที่ทนทานต่อลม

หรือการวางแผนสร้างฉากกั้นลมตามธรรมชาติ

ลักษณะทางกายภาพของพื้นที่หรือภูมิประเทศเป็นข้อมูลที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง

การวัดระดับความสูงต่ำของพื้นที่ทั้งหมดจะช่วยให้เข้าใจทิศทางการไหลของน้ำตามธรรมชาติ

พื้นที่ลาดชันอาจต้องการการจัดการเพื่อป้องกันการชะล้างพังทลายของหน้าดิน

ในขณะที่พื้นที่ลุ่มต่ำอาจกลายเป็นแอ่งน้ำขังหลังฝนตก การสร้างแผนที่แสดงเส้นชั้นความสูงอย่างง่าย

จะช่วยให้เห็นภาพรวมและสามารถวางแผนระบบระบายน้ำ การสร้างบ่อน้ำ

หรือการออกแบบทางเดินได้อย่างเหมาะสม **การทำความเข้าใจการไหลของน้ำ**

คือหัวใจของการป้องกันปัญหาน้ำท่วมขังและภาวะดินแห้งแล้ง

การตรวจสอบสาธารณูปโภคและโครงสร้างพื้นฐานที่มีอยู่เดิมเป็นขั้นตอนที่ไม่อาจละเลยได้
ต้องทำการระบุตำแหน่งของท่อประปา ท่อระบายน้ำ สายไฟฟ้า และสายสื่อสารที่ฝังอยู่ใต้ดินอย่างแม่นยำ
การขุดลงไปโดยปราศจากข้อมูลนี้อาจก่อให้เกิดความเสียหายร้ายแรงและค่าใช้จ่ายสูง นอกจากนี้
ควรบันทึกตำแหน่งของสิ่งปลูกสร้างถาวรทั้งหมด เช่น ลานบ้าน ทางเดินเดิม หรือฐานรากเก่า
รวมถึงต้นไม้ใหญ่ที่ต้องการอนุรักษ์ไว้ องค์ประกอบเหล่านี้คือข้อจำกัดและโอกาสในการออกแบบ
รากของต้นไม้ใหญ่มีผลต่อพื้นที่ที่สามารถขุดปลูกได้

การประเมินภูมิทัศน์โดยรอบเป็นส่วนหนึ่งของการวิเคราะห์พื้นที่
มุมมองจากภายในพื้นที่สวนออกไปสู่ภายนอกมีอิทธิพลต่อบรรยากาศโดยรวม
ระบุทิศทางที่น่านั่งซึ่งสามารถดึงเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของสวนได้ เช่น ยอดเขาไกลๆ
กลุ่มต้นไม้สวยงามของเพื่อนบ้าน หรือท้องฟ้าที่เปิดโล่ง ในขณะเดียวกัน
ก็ต้องระบุมุมมองที่ไม่พึงประสงค์ที่ต้องการบดบัง เช่น อาคารสูง ถังขยะ หรือถนนที่พลุกพล่าน
ข้อมูลนี้จะเป็นแนวทางในการจัดวางองค์ประกอบเพื่อสร้างกรอบให้มุมมองที่สวยงามและซ่อนเร้นส่วนที่ไม่ต้องการ
เห็น **การเชื่อมต่อหรือตัดขาดจากสภาพแวดล้อมภายนอก** คือการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ในการออกแบบ

สุดท้ายคือการรวบรวมข้อมูลทั้งหมดลงในแผนผังพื้นฐานหรือแผนที่ฐาน แผนที่นี้ควรแสดงมาตราส่วนที่ถูกต้อง
พร้อมระบุขอบเขตของพื้นที่ ตำแหน่งของโครงสร้างถาวร ต้นไม้ใหญ่ และข้อมูลสำคัญอื่นๆ ที่ได้จากการสำรวจ
เช่น ทิศเหนือ พื้นที่รับแสงในเวลาต่างๆ ทิศทางลมหลัก และบริเวณที่มีปัญหาน้ำขัง
แผนที่ฐานนี้จะกลายเป็นกระดาษร่างสำหรับการออกแบบในขั้นตอนต่อไป
เป็นเอกสารอ้างอิงที่ทำให้ทุกการตัดสินใจตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริงของพื้นที่ ไม่ใช่เพียงจินตนาการลอยๆ

บทที่ 3 ศิลปะแห่งการคัดสรรดิน

รากฐานของสวนที่ยั่งยืนไม่ได้เริ่มต้นจากพรรณไม้ที่หายากหรือหินที่มีรูปทรงงดงาม

แต่เริ่มต้นจากสิ่งที่อยู่เบื้องล่างสุด นั่นคือดิน

การทำความเข้าใจคุณสมบัติทางกายภาพและเคมีของดินเป็นขั้นตอนแรกที่สำคัญที่สุด

ดินที่เหมาะสมทำหน้าที่เป็นแหล่งกักเก็บน้ำ อากาศ และธาตุอาหารที่จำเป็นต่อการเจริญเติบโตของพืช

การละเลยขั้นตอนนี้ส่งผลให้เกิดปัญหาระยะยาวที่แก้ไขได้ยาก

โครงสร้างของดินประกอบด้วยอนุภาคสามขนาดหลักคือ ทราย ทรายแป้ง และดินเหนียว

ดินทรายมีอนุภาคขนาดใหญ่ที่สุด ทำให้น้ำและอากาศไหลผ่านได้ดีแต่กักเก็บธาตุอาหารได้น้อย

ดินเหนียวมีอนุภาคเล็กที่สุด

อุ้มน้ำและธาตุอาหารได้ดีเยี่ยมแต่อาจระบายอากาศได้ไม่ดีจนทำให้รากพืชขาดออกซิเจน

ส่วนดินทรายแป้งมีขนาดอนุภาคอยู่ระหว่างกลาง **ดินร่วนคือส่วนผสมที่สมดุลของอนุภาคทั้งสามชนิด**

ซึ่งถือเป็นดินในอุดมคติสำหรับการเพาะปลูกพืชส่วนใหญ่

การวิเคราะห์สัดส่วนของอนุภาคเหล่านี้ในพื้นที่สวนเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการวางแผนปรับปรุง

ค่าความเป็นกรด-ด่างหรือ pH ของดินส่งผลโดยตรงต่อความสามารถของพืชในการดูดซึมธาตุอาหาร

พืชในสวนญี่ปุ่นหลายชนิด เช่น อาซาเลีย โรโดเดนดรอน และเมเปิ้ลญี่ปุ่น

เจริญเติบโตได้ดีในดินที่มีสภาพเป็นกรดเล็กน้อย โดยมีช่วงค่า pH ที่เหมาะสมอยู่ระหว่าง 5.5 ถึง 6.5 ดินที่มีค่า

pH สูงเกินไปหรือเป็นด่างจะทำให้พืชเหล่านี้ไม่สามารถดูดซึมธาตุหลักได้ ส่งผลให้ใบมีอาการเหลืองซีด

การตรวจสอบค่า pH ของดินด้วยชุดทดสอบจึงเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อปรับสภาพดินให้เหมาะสมก่อนการปลูก

อินทรีย์วัตถุหรือฮิวมัสคือหัวใจของดินที่มีชีวิต เกิดจากการย่อยสลายของซากพืชและสัตว์

ทำหน้าที่เป็นตัวเชื่อมอนุภาคดินเข้าด้วยกัน ช่วยปรับปรุงโครงสร้างดินให้ร่วนซุย

เพิ่มความสามารถในการอุ้มน้ำในดินทรายและเพิ่มการระบายอากาศในดินเหนียว นอกจากนี้

อินทรีย์วัตถุยังเป็นแหล่งอาหารที่สำคัญของจุลินทรีย์ในดิน

ซึ่งจุลินทรีย์เหล่านี้จะช่วยย่อยสลายธาตุอาหารให้อยู่ในรูปที่พืชสามารถนำไปใช้ได้

การเติมปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอกที่ย่อยสลายสมบูรณ์แล้วลงในดิน เป็นการเพิ่มปริมาณอินทรีย์วัตถุที่มีประสิทธิภาพ

ในญี่ปุ่นมีการใช้วัสดุปรับปรุงดินที่มีคุณสมบัติเฉพาะตัว **อะคาตามะ (Akadama)**

เป็นดินภูเขาไฟชนิดหนึ่งที่ผ่านการเผา มีลักษณะเป็นเม็ดแข็งพรุน

ใช้สำหรับปลูกบอนไซและพืชในกระถางเนื่องจากคุณสมบัติในการระบายน้ำและอากาศที่ดีเยี่ยมพร้อมทั้งกักเก็บคว

ามชื้นได้พอเหมาะ **คานูมะ (Kanuma)** เป็นดินภูเขาไฟอีกชนิดหนึ่งที่มีสภาพเป็นกรดสูง

SAMPLE VERSION

This is a sample version containing only the first few pages.
Please purchase the full version to access all content.